

Смуток

Хвильовий Микола

В зелених композиціях сьогодні ріс,
а потім довго з корпусами,
з міськими корпусами розмовляв.

І руки бліді, наче місяць.
...його, його далекий сніп!
до мене геній простягав
— то Леонтовича зелений,
зажурний, як осінній дощ.

Журба, турбота, і сум, і смуток...
вклоняюсь вам!

Люблю у полі, на могилі
стояти в вечорах
і прислухатись, і молитись
тому, що там маячить ледве,
коли далеко на селі
перекликаються собаки...

То в композиціях зелених
росте мій дух
— гармонія істоти.
...В зелених композиціях сьогодні ріс...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/smutok